

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

גליון מספר 74

בראי הפרשה

מאת מורנו הר"ג משה יוחאי רז שליט"א

איך מעוררים זכות אבות?

בשבת זו נתחיל לקרוא על עשרת המכות, אשר היו ההכנה המעשית לקראת גאולתם של ישראל ממצרים. כל מכה ומכה הראתה את יד ה' בדבר נוסף, ביבשה באויר ובים, עד שאפילו פרעה הודה כי ה' הצדיק.

והגאולה העתידה תהיה מעין גאולת מצרים, ואמרו במדרש כי גאולת מצרים היתה על ידי שעשו ישראל תשובה, שנאמר "וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים": "ראה שעשו תשובה, וגם הרשעים הרהרו לעשות תשובה. וידע אלקים", שאפילו אחד בחברו לא היה יודע, אלא הקדוש ברוך הוא לבדו ידע והחיש את הגאולה! וכך גם גאולתנו, אינה תלויה אלא בתשובה.

אבל בתשובה עצמה לא היה די. לא אז, ולא היום! וכך ממשיך ואומר המדרש: "ואף על פי שעשו תשובה לא היו יוצאים משם, אלמלא זכות האבות. מפני

שהיתה מידת הדין מקטרגת עליהם. ועל זה נאמר: 'ולקחתם אגודת אזור' - על שהשפילו עצמם כאיזוב לעשות תשובה. 'וטבלתם בדם אשר בסף' - בזכות התורה שעתידיהם לקבל. 'והגעתם אל המשקוף' - זכות אברהם הגדול שבאבות, 'ואל שתי המזוזות' - זכות יצחק ויעקב, ללמדך שבזכות כל אלה יצאו". "לא היו יוצאים משם, אלמלא זכות האבות", ומקרא מפורש הוא: 'וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב'.

וכגאולה ראשונה כן גאולה אחרונה. זכות התשובה, וזכות התורה, נצרכים לזכות האבות! כמה נואלים אלו, המבקשים לנתקנו מהאבות הקדושים ומאמונתם! סבורים שיכולים אנו להגיע למשהו בזכות עצמנו, בכוחנו! הן עם ישראל נמשל לגפן, שאין לה יכולת עמידה מבלי שתשען על זמורות גפנים ישנים, על זכות האבות!

אנו, כשלעצמנו, כה נאה לנו משלו הנפלא של רבינו ברכיה הנקדן זצ"ל: פעם התכנסו העופות לבחור להם מלך. אמרו: "מי יאות למלוכה?" באו הנשר הפרס והאזניה, הדאה והאיה. אמרו העופות: "אדרבה, יתחרו ויוכיחו! אשר יתנשא לעוף לגובה מעל כולם, לו יאתה המלוכה!" אמר הנשר: "טוב הדבר! מי ינסך למרומים כמוני!" שמע זאת הזרזיר, והוא הזעיר שבעופות, עף ונחת על כנף הנשר, ושלא הרגיש בו לקלות משקלו. האות ניתן, וכל המתחרים פרשו כנפיים. העפילו מעלה מעלה, והעופות עוקבים בעניין. המריא הנשר וחבט בכנפיו האדירות, נסק לגבהים והותיר אחריו את כל מתחריו. המשיך לעלות עד כי תש כוחו. ראה הזרזיר שהנשר חדל להעפיל, פרש את כנפיו הזעירות ועלה כדי טפח, ועיני העופות רואות. שב הזרזיר וירד על הכנף, והנשר נחת. במבט מנצח הביט הנשר בכולם ושאל: "ובכן, הלא תאמרו, למי יאתה המלוכה?" ענו ואמרו פה אחד: "לזרזיר העומד על אברתך..."

משל זה מטיב כל כך להגדיר את מצבנו! האבות הקדושים העלו אותנו לגבהים, כל מעלותינו הרוחניות מהם. בכל תפילותינו מזכירים אנו זכויותיהם. את ראש השנה עוברים אנו בהזכרת העקידה, וגם הגאולה העתידה בזכותם: 'וַיִּזְכְּרֵנִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר'. האבות קיימו את התורה כולה עד שלא ניתנה, השרישו אמונה ודאגו לחינוך צאצאיהם: 'כִּי יִדְעִיתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת בְּנֵי וְאֶת בָּתֵּי וְאֶתְרֵי וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צִדְקָה וּמִשְׁפָּט'. איך נבקש להגאל בזכותם, אם לא נמשיך מורשתם. אם לא נקיים את התורה ונדבק באמונה! (מעייך השבוע)

שבת שלום, וחודש טוב ומבורך!

הרימו מכשול מדרך עמי:

* אין לקרוא את הגליון בשעת התפילה ובקריאת התורה
* הגליון אסור בטלטול במקום שאין עירוב

זמני השבת (לפי אופק לוד)
הדלקת נרות: 16.57
צאת שבת: 17.49
רבנו תם: 18.24

פרשת וארא - ראש חודש שבט
א' בשבט תשע"ז
הפטרה: 'השמים כסאי'

מנחם פרידמאן

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א
ראש ישיבת פלא יועץ

טהרת מקום התפילה

כשביקש פרעה ממשה רבנו להתפלל שתתבטל מכת ברד, ענה לו משה: כצאתי את העיר אפרוש את כפי וגו' (ט, כט). והשאלה, מדוע ביקש דוקא לצאת תחילה, ולא פרש ידיו תוך העיר. אמרו רבותינו "לפי שהיתה מלאה גילולי עבודה זרה". והביאו רש"י. ויש לשאול וכי מי שנמצא תוך עיר של גוים אשר ישנו שם עבודה זרה, אסור לו להתפלל. ועוד מדוע אמר אפרוש את כפי ולא אמר "אתפלל ואבקש מהשם", ומה ענין פרישת הידים. ואפשר, כי בכל המכות כאשר היה פרעה כמתחרט וביקש ממשה שיעתיר לה' להסיר המכה ממנו, לא הוציא הבעת חרטה. אולם במכה הזו מכת ברד נאמר (ט, כז) "וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי הפעם ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים". לזה השיב לו משה, כצאתי את העיר "אפרוש את כפי אל ה', הקולות יחדלון והברד לא יהיה עוד" כלומר מכיון שהבעת "חרטה", זו עצמה יכולה היא שתגן, ודי לי מעתה רק פרישת ידים, וכמעט בלא דיבור. אך חשש משה שמיד יחזור בו מהחרטה ורצה שיחזיק בדעתו זו במה שאמר "ה' הצדיק" וגו' לכך הרחיק לו את הדרך ואמר, המתן עד שאצא... ובינתיים ימשיכו הברד והקולות. אמנם, כדי שלא יחזיק פרעה בעצמו שמרמה את משה, אמר לו משה:

"ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' אלהים". כי אינך אמיתי באמונת ה'. ותדע שהרי כל ארצך מלאה גילולים, עד שאני צריך להתרחק מכאן כדי שלא תהא סתירה בין פיר שאומר ה' הצדיק לבין המעשים הנמצאים בעירך אלו העבודה זרה. ובשו"ת תרומת הדשן (סימן ו) כתב, שמי שהולך בדרך והגיע זמן התפילה ובקרוב מגיע לבית מלון, אם יש שם עבודה זרה, אזי עדיף שיתפלל בדרך ולא במלון, וכמו שאמר משה "כצאתי את העיר לפי שהיתה מלאה גילולים". ע"כ. ויתכן שאף על פי שאין הדבר אסור ממש, מכל מקום אין ראוי. וכן משמע מהראיה הנוספת שהביא שם. ובתוספות (במגילה ו, א) כתבו שקשה לומר שמקום שהיה בו עבודה זרה כגון בית גדול, יהיה אפשר ללמוד שם תורה, ומה שאמרה הגמרא (שם) עתידין בתי קרקסאות ששרי יהודה ילמדו בהם תורה, אינו ממש מקום עבודה זרה. ומזה נלמד: כמה צריך כל "בית" להיות נקי ברוחניות, שאם יש בבית כל מיני מכשירים המסוכנים לנפש ולרוחניותו של האדם ח"ו, איך בבית כזה יתקבלו תפילות וישמע בהם תורה? - ישמע חכם ויוסף לקח!

רבנו ישראל אבוחצירא - הבבא סאלי זיע"א

סיפור לשלחן השבת

על ספר

כאשר כהן הגאון הקדוש רבנו ישראל אבוחצירא זצ"ל - הבבא סאלי, כרבה של בודניב שבמרוקו, נסע פעם לכפרים סביב כדי לעמל על משמר הדת והמצוות. נצלו המשכילים את העדרו, שכוונו מבנה מפא, והחלו ברשום תלמידים לבית ספר ברוח ההשכלה הכפרנית.

כששב הבבא סאלי ממסעו היו הלמודים בעצומם. כנס את הקהל ודרש במפגיע להוציא את הילדים מבית הספר המעבידם דתם. הללו לא החרישו. מנהל בית הספר עבר מבית לבית ופתה את ההורים בחלקת לשון ובמתת יד להשאיר את הבנים בבית נענה הבבא סאלי ואמר: "אב שלא יוציא את בניו מבית הספר, מבטח לו שבנו לא יוציא שנתו!" למותר לציין, כי דבריו של הבבא סאלי פעלו את פעלתם. עוד באותו יום לא נותר בבית הספר אף ילד אחד. בית הספר נסגר על מסגר וברית... אף השטן לא אמר נואש. המשכילים החליטו לכפות את ארסם דרך משרד החנוך המרוקאי ולחוקק חק שיחייב את היהודים לשלח את בניהם לחנוך הפללי.

הבבא סאלי החליט ללחם בחק. שר המשטרה הכירו אישית והוא היה בנו של הפחה בעיר בודניב. הערצתו של הפחה לבבא סאלי היתה כה רבה, עד שבקשו שיתיר לבנו, אופקיר, להתרועע בקטנותו עם בני ביתו של הרב. עתה גדל אופקיר, עלה בסלם התפקידים עד שהיה לשר המשטרה. נסע הבבא סאלי לעיר המלוכה רבאט ובקש להועד עם אופקיר. התברר שהוא שווה עתה עם חבריו השרים בישיבת הממשלה. בקש הבבא סאלי להודיעו שהוא ממתין לו. להפתעת הכל קטע אופקיר את השתתפותו בישיבה ויצא אל הרב.

"מדוע זה בא כבוד הרב לבקרני?" - שאל ביראת כבוד. "עם ישראל ותורתו נתונים בידיך!" - אמר לו הבבא סאלי בהתרגשות עצומה. "איני מבין" - אמר אופקיר. "עומדים לחוקק חק המיעד להרעיל את לבות ילדי ישראל, להלעיטם בלמודי כפירה ואפיקורסות!" - הסביר הרב בהתרגשות.

שמע אופקיר על החק המצע, אף ענין זה לא היה בתחום סמכותו. "אני שר המשטרה" - הזכיר לאורחו - "לא שר החנוך!" "לא" - השיב הבבא סאלי - "דע לה, כי מרגע זה ואילך אינך שר המשטרה אלא שר החנוך!" "הכיצד?" - תמה אופקיר. "זה עתה החליטה הממשלה בהעדרך למנותך כשר החנוך!" - הודיעו הרב. "אם כנים דבריך, רבי, מבטיח אני לך חגיגת כי החק לא יתקבל." - ענה אופקיר המפתע. הוא שב לישיבת הממשלה שם התקבל בתרועות ובברכות ובשרוהו כי זה עתה נבחר פה אחד לכהנת שר החנוך...

הדבר הראשון שעשה בכהנתו החדשה - בטול הצעת החק לחייב את ילדי ישראל בלמודי כפירה, ולאפשר להם להמשיך בחנוכה המקורי ברוח מורשת הדורות.

האיש הצעיר שנכנס אל חדרו של הבבא סאלי, נראה שבור ומדכא. "רבנו" פתח ואמר, "אני ואשתי נשואים זה מספר שנים, ועדיין לא זכינו להפקד בילדים". האיש מחה את דמעותיו. "רבנו! התחנון, אנא, ברח אותי שאזכה לילדים..."

הבבא סאלי שקע בהרהורי. ידו הסתירה נחה על מצחו. ונראה היה כי הוא מפליג אל מחוזות אחרים. לפתע התנער ואמר לאיש: "דע לה, כי בביתך יש כמה ספרים פסולים. וזו היא הסבה לכך שאינך נפקד!"

"ספרים פסולים?" נדהם האיש. שמראהו היה כשל בן תורה. "והלא אני מקפיד עד מאד, לבל יכנסו ספרים או עתונים פסולים אל ביתי!" אלא שהבבא סאלי שב וחזר על דבריו. "אולי אינך יודע, אך בביתך יש כמה ספרים פסולים. וזו היא הסבה לכך שאינך נפקד!" היה קולו נחרץ.

בצר לו שב האיש אל ביתו, ספר לרעייתו על דבריו של הבבא סאלי, ויחד החלו שניהם לחפש אחר הספרים הפסולים. מי שהיה נכנס לביתם של בני הזוג, כעבר כמה שעות, היה בטוח, כי השנים מחפשים אחר טבעת יהלם שאבדה, או אחר סכום כסף גדול שנעלם. ברם, החפשים הארכים לא העלו דבר. בסיומו של יום החפשים, נראתה הוראתו של הבבא סאלי תמוהה עוד יותר. בבית לא היה אפילו רמז לספר פסול כלשהו... "אסע מחר אל הבבא סאלי", אמר הבעל, "ואשאל אותו לפשר הענין".

ואכן, למחרת היום הגיע שוב האיש אל חדרו של - הבבא סאלי. הוא ספר על החפוש המדקדק שערכו הוא ורעייתו, ובקש להתברר בילדים... והנה, למרבה פליאתו, חזר הבבא סאלי על דבריו מאמש. "בביתך יש כמה ספרים פסולים! חפש אחריהם חפוש מדקדק!" הורה לו. באותו יום ערכו בני הזוג חפוש כפול ומכפל. ואז, לקראת סיומו של החפוש, כאשר היזו את אחד הארונות, נגלה לנגד עיניהם ארון סמוי, בקיר הדירה. בלב הולם פתח הבעל את הארון, ולינג עיניו נגלו כמה עתונים פסולים. ככל הנראה השארו שם על ידי הדיך שהתגורר בדירה לפניהם...

בידים רועדות בער האיש את העתונים מן הבית. וכעבר שנה חבקו הוא ואשתו בן זכר... (סימנא בבא סאלי)

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

וְנִצַּחְתִּי אֶתְכֶם בְּזֶרַע נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֻלִּים (ו, ו)

שני עניים היו נודדים יחד מעיר לעיר ומקבצים נדבות. שונים היו זה מזה בתכלית: האחד היה גבוה וחזק עד מאוד ובריא בגופו. והשני - רזה וחלש וכולו חולי ומדוזה, מכף רגל ועד ראש אין בו מתום. היה הראשון מבזה ולועג לחברו החולה על רפינו, ומתגאה בפניו על חוסנו ובריאותו. הוא. הצטער העני המסכן על העלבונות שהיו מנת חלקו יום יום, והיה מתפלל בסתר ליבו כי יבוא יום ועלבונו ייתבע.

פעם אחת הגיעו שניהם בנדודיהם אל עיר הבירה, מקום מושבו של המלך, והנה זמן מה קודם לכן אירע אסון בחצר המלך. רופא המלך, שהיה בקי מאין כמוהו בחוכמת הרפואה, שבק חיים לכל חי... באותה עת נפטר גם שומר ראשו האישי של המלך שהיה גיבור חיל עד מאוד. שלח המלך פקידים שיחפשו בכל רחבי ממלכתו אחר אנשים מתאימים למלא את שתי המשרות הפנויות, ואכן לאחר דרישה וחקירה שארכה ימים רבים, נמצא רופא מהולל, בקי ברזי הרפואה ורקחת התרופות. וכן נמצא והובא אל הארמון איש עז נפש, גיבור חיל, מלומד קרבות ואומן מלחמה. ביקש המלך לנסות את שני המועמדים והללו הסכימו בשמחה להוכיח את כושרם. 'ביאו נא לפני איש חולה - אמר הרופא - ואפילו יהיה זה חולה עד מאוד, ואני ארפא אותו לחלוטין! מצד שני - אמר גיבור החיל - ביאו נא לפני אדם, ויהיה זה בעל כוח ככל שיהיה, ואני אמחצהו כיתוש! חיפשו משרתי המלך ועד מהרה מצאו את שני העניים... האחד גיבור חיל והשני חולה אנוש... לקח רופא המלך את העני החולה וטיפל בו טיפול מסור להפליא - רקח עבדו תרופות ומשחות שונות, ועד מהרה הבריא האיש לחלוטין. לעומתו, הביס שומר ראשו החדש של המלך את העני הגיבור, וחבט בו חבטות נאמנות עד שהלה הובהל אל בית החולים פצוע, חבול ומרוט...

כן הוא גם הנמשל, כיום שרוי עם ישראל בגלות המר בין עמי הגויים המתפארים בחוסנם ובכוחם, ואנו סובלים רדיפות והשפלות, אולם עד מהרה תבוא הגאולה השלימה והקדוש ברוך הוא ישפיל גאים ויגביה שפלים! (המגיד מדובנא)

סעודה שניה

וְנִתַּתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי ה' (ו, ח)

בכל התורה כולה אנו מוצאים פעמיים בלבד את המילה "מורשה". בפרשתנו נאמר על ארץ ישראל: **וְנִתַּתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי ה'**, ובפרשת "וזאת הברכה" נאמר על התורה: **תּוֹרָה צִוְּתָהּ לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קִהְלֵת יַעֲקֹב (דברים לג, ד)**.

כותב רבנו יעקב בעל הטורים כי בכך באה התורה לקשור את ארץ ישראל לתורת ישראל ולומר: שבזכות התורה ירשו בני ישראל את הארץ, ככתוב בתהילים: **וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גִּזְיוֹם... בְּעֵבֶר יִשְׁמְרוּ חֻקֶּיהָ וְתוֹרָתוֹ יִצְרְרוּ (קה, מד-מה)**. וכן אמרו רבותינו: **גְּדוּלַּת תּוֹרָה, שְׂבִיחוֹתָהּ יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין מִן הָאוֹמוֹת**.

נתחזק כולנו בלימוד התורה הקדושה, בקביעות עיתים לשיעורי תורה, ובזכות זה נזכה בקרוב ממש לגאולה השלימה, ובחודש שב"ט הבא עלינו לשלום נזכה ל- **שלום ברכה טובה**.

סעודה שלישית

אֶצְבֹּעַ אֱלֹהִים הִיא (ח, טו)

משל לאדם שנצרך לאחד מעשירי העיר. מעולם לא ראהו ולא פגש בו, רק שמע את שימעו, את רוב עושרו וכבודו. הלך למעונו של העשיר ונפגע ממראה עיניו. החומה והשער הענק, גינת החמד וערוגות הפרחים. שדרה רחבת ידיים הובילה אל מדרגות הארמון החצובות שיש, והללו הוליכו אל הטירה הענקית.

הוא נקש בדלת, והיא נפתחה אל טרקלין רחב ידיים. דמות הדורה ניצבה לפניו ושאלה לרצונו. "אני... רציתי לשוחח עם בעל הבית, בבקשה", אמר בהתרגשות. "אני הוא בעל הבית", ענה הלה ביהירות "מה מבוקשך". לפתע פתאום נשלחה יד מאחור, לפתה את צוואר האיש שברטרקלין, וקול לועג נשמע: "האתה הוא בעל הבית?!"... והאיש כאילו התגמד, הצטמק. התמזער. עיניו התגלגלו בחוריהן והוא גימגם: "סליחה, אדוני, אך לצון חמדתי..." ואז יצא האלמוני מבין הצללים ואמר: "אל תשים אליו לב, אינו אלא אחד מהשרתים. בוא נא עימי ללישכתי, ואשמע את אשר בפיך..."

כך, כאותו משרת מתייהר, נהג פרעה מלך מצרים בהציגו עצמו כאלוה, התפאר לאמור: "לי יאורי ואני עשיתיני". אני ואפסי עוד, ומי ה' אשר אשמע בקולו. לפתע לפתה יד אדירה את צווארו, והקדוש ברוך הוא - בעל הבית של העולם - הנחית עליו את המכות בזו אחר זו, עד שידע שאינו יכול לעמוד בפני אצבע אלקים ויד ה', והודה ואמר: "ה' הצדיק, ואני ועמי הרשעים"... והודיע בפני כולם כי ה' הוא המלך. (המגיד מדובנא)

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובני ביתה

ניצוצי תפלה

מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

פרשת העקידה

מקור אמירת פסוק 'ושחט אותו' וה'יה רצון'

לאחר קריאת פרשת העקידה נהגו לומר את הפסוק 'ושחט אותו על ירך המזבח' ולאחריו תפלה ובקשה מהשי"ת שיראה את אפרו של יצחק כאילו הוא צבור ומונת, וכפי שכתב מרן החיד"א בספר קשר גודל (סימן כד אות ג): אחר פרשת העקידה יאמר פסוק 'ושחט אותו' וגו', ויאמר 'ה'יה רצון מלפניך' וכו'. ע"כ.

נוסח הבקשה 'כאילו אפרו צבור ומונת על גבי המזבח' מיוסד על מה שכתוב בתורת כהנים בפסוק 'וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור': מפני מה נאמרה זכירה ביעקב ואברהם, ולא נאמרה זכירה ביצחק? אלא, רואה הקב"ה את אפרו כאילו הוא מונח על גבי המזבח. [ולכך אין צריך להזכיר בו זכירה כי הוא כעומד לפני ה'] ע"כ. ועל פי זה אומרים אנו בתפילה שיעלה זכרוננו של יצחק 'כאילו אפרו צבור ומונת'.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

הפנה לשבת

מתוך הספר 'לעשות את השבת'

הפרשת חלה (א)

שיעור העיסה המתחייבת בחלה

שיעור הפרשת חלה בברכה הוא בעיסה שיש בה 520 'דרהם' [-מדה השווה ל3 גרם], שהוא 1560 גרם.

אם צריכים רק לקצת חלות ואין להם שיעור חלה, יאפו כדי צרכם בלבד בשביל כבוד שבת שיהיה לחם טוב וטרי, וזה עדיף משיכינו כמות גדולה ויקפיאו את החלות לכמה שבתות שאחריהם.

שיעור ההפרשה

מן התורה אין שיעור להפרשת חלה ואפילו בכל שהוא יוצא ידי חובה, אולם חכמים נתנו שיעור בחלה: 1/24 מן העיסה הנאפית בבית. 1/48 מן העיסה הנאפית במאפיה. אכן בזמן הזה שהחלה אינה ניתנת לכהן אלא נשרפת, חזרנו לעיקר דין תורה, ושיעור ההפרשה מן העיסה הוא כל שהוא. ומנהג בני אשכנז להפריש כזית. ומכל מקום טוב הדבר שפעם בשנה יפריש האיש חלה בשיעור 1/48 מן העיסה כפי מידת חכמים. ויעשה כן בערב שבת שובה כדי להוסיף על זכויותיו לקראת יום הכיפורים.

חיוב חלה הוא רק משעה שנתנה את המים בקמח ועירבה את הקמח עם המים, וטוב שלא תפריש עד לאחר שתלוש היטב שתהיה עיסה אחת כגוף אחד.

הפרשת חלה היא קודם האפיה, ואם לא הפרישה חלה קודם האפיה תפריש לאחריה, ותכוין בהפרשה גם על מה שנבלע בתבניות.

המדור לרפואת אתי רוחמה בת פולט תחי'

פלא יועץ

מה טוב ומה נעים, שיאמר כל התפלות וכל התפלות מתוך הספר, שזה מועיל לכוון בפה שאומר. וסימנך: 'אמר עם הספר - ישוב מחשבתו הרעה'. ובפרט בתפלות שמונה-עשרה, אם אינו מתפלל בעינים סגורות, חיובא רמיקא לתן עיניו בספר ולא יהיו עיניו משוטטות אנה ואנה, כי החמירו בזה הקדוש בענין, וגנאי הדבר.

וראוי לאדם להשתדל לעלות לספר-תורה, וישמח שמחה גדולה בשעולה לספר-תורה. ובזה קונה הארה בנפשו.

וידוע דחיובא לעולה לספר תורה לבנין התפלות בתקונו בקול רם, ובזה שגו רבים מעמי-הארץ, אוי לה לאותה בושה להראות בתוך קהל ועדה שאין יודעים ברכות ספר תורה ואין שמים על לב ללמוד, אלא אומרים אותם בלחש לכסות על קלונם, ולדעת רבים מהפוסקים הם ברכות לבטלה, שפשוטו הצבור נתקנו.

וגם צריך העולה שיקרא בלחש אחר החזן, רק לא ישמע קולו, שבלא זה יש מי שאומר שבכריתו לבטלה, וימתין שם בתבה עד שיגמר הקריאה העולה אחריו ואחר כך יחזור למקומו, בעוד שאחר עושה נדבה, כדי שלא להכשיל את הרבים להפסיק בקולי קולות שאומרים חזק וברוך, עד שאינו נשמע קול הקריאה, וגם הוא בעצמו מפסיד הקריאה מקול הקורא. ותהינה אצני קשובות קריאת הספר-תורה אות באות תבה בתבה בחבה יתרה בנתינתה מסיני, ולא ידבר בינתים כי הוא חטא גדול ועוון פלילי, וכל-שכן שלא יניח ספר תורה ויצא, שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שעליו נאמר ועזבי ה' יכלו בחמא לצלן. ויחשב כי בכל תבה ותבה יש סודות עליונים ורזי דרזין.

הטבלת פלטה חשמלית

שאלה: פלטה של שבת שמניחים עליה מידי פעם חלות לחימום וכדומה, האם צריכה טבילה.

תשובה: אין צריך להטביל פלטה חשמלית, למרות שמניחים עליה לפעמים לחם, כי בכל כלי הולכים אחר רוב תשמישו. וכמו שהעלה אמו"ר עט"ר שליט"א בספר באר מים חיים (פרק ו סעיף ז).

אימתי להקים מצבה

שאלה: מתי יש להקים מצבה, בשבעה או בשלשים.

תשובה: לפי דעת רבנו האר"י ז"ל יש להקים את המצבה ביום השביעי מהקבורה. וכן פסק מרן הגר"ע יוסף בספר חזון עובדיה (אבלות ח"א עמוד תנב), והביא שם שיש אומרים אחר ימי השבעה דהיינו ביום השמיני, וכן כתב רבנו אליעזר פאפו בספר פלא יועץ (מערכת קבורה). וכן נהג החתם סופר והדברי חיים מצאנז ומהרש"ם ועוד. ויש נוהגים להקים בשלשים או בשנה. אולם עדיף לנהוג כדעת רבנו האריז"ל לעשות ביום השביעי ממש, ובפרט שיש במצבה מנוחה גדולה לנפטר ותיקון גדול לעילוי נשמתו.

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת הרב משה יוחאי רז שליט"א

ב"קול הלשון" 03-617-1068 שלוחה 33

שיעורים אקטואליים בדיני ממונות - שלוחה 20

סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניני התפילה - שלוחה 9

שיעורים לנשים

מידי יום שלישי פתקיימים שיעורי תורה לנשים,

בנושא האקטואליה בפכטה

בשעה 20.45, בבית הכנסת "תפילה לכמה".

הפצנויות להתעדכן בהפסד הפצילות.

הכונו...

להילולת רבנו היים פאלאני

יום ראשון ט"ז בשבט (12.2 למינים)

פרטים יבואו...

חברותות

מידי יום רביעי בשעה 21.15 מתקיימים לימודים בחברותות, במסגרת הפעילות של כל לאחים.

המעוניין בחברותא אישית יפנה לרב בית הכנסת

לאחר הלימוד מתקיימת תפלת ערבית בשעה 22.15

מופלץ מאד, ברוכים הבאים!

פרנס השבוע

חתן בר המצוה היקר

רון בסט הי"ו

השי"ת יזכהו במעלות התורה ובראת ה' טוהרה, ויזכו הוריו לרוות ממנו נחת דקדושה. אכ"ר.

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 16.55

ערבית מנין א' - 17.30

ערבית מנין ב' - 20.00

יום ו' ערב שבת:

מנחה - 16.40

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 13.00

תהלים לילדים - 14.45

שיעור בהלכה - 15.15

מנחה - 16.15

סעודה שלישית - 16.45

ערבית מוצ"ש - 17.40

הגליון לרפואת ידידי היקר

הרה"ג חיים בועז בן יפה הי"ו

ורעייתו חיה אפרת רחל בת לאה תחי'

הגליון לרפואתן השלימה של

אתי רוחמה בת פולט תחי'

מוניק בת סוליקה תחי'

בתושח"י

אלא נא רפא נא לה!

קבעת עיתים לתורה?

הגנו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.00

לאחר מכן תפילת ערבית - 20.00

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 15.15

מוצאי שבת: לאחר תפילת ערבית

בא ורכוש ידיעה עקיפה בכל חלקי התורה!

כיבוד קל שמעו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש על ידי ידידנו הנעלה, יקר רוח איש תבונה החפץ בעילום שמו הי"ו

להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה ברוב נחת תשלוה.

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של:

משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן זהבית יהל הי"ו, רפאל בן אסתר הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, חיים בן ברוריה הי"ו, מרדכי בן חביבה הי"ו, אתי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי', רחל בת טווי תחי', וכל הפצועים בתושח"י הי"ו

אנא, הקדש מזמך פרק תהלים אחד לרפואתם!

אח יקר!

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!